

ere uretfærdige. Det er en Paastand, som høres jævnlig, men for hvilken jeg aldrig har hørt noget Bevis ført, aldrig har hørt noget Argument anført, som jeg har kunnet tillægge nogen Betydning. Jeg har tilladt mig her i dette Thing at meddele forskellige Data om, hvorledes de indirekte Skattebeløb fordele sig paa de forskellige Samfundsklasser. Jeg tør ikke paastaa, at der derigjennem skulde være ydet noget væsentligt Bidrag til Løsningen af den store Opgave at undersøge, i hvilket Forhold de forskellige Klasser i Befolkningen ubrede Statsudgifterne; men det er i det Mindste ad den Vej, man skal komme til Løsningen, og ikke ad den Vej, at man kun uden videre stempler de bestaaende Statter som uretfærdige. Det er let gjort, men før Beviset! Kommer man igrøbt til det Resultat, at de nuværende Statter — og her sigtes jo nærmest til de indirekte Statter — fordeles saa uretfærdig paa Befolkningen som forudsættes, er der jo en anden Vej aaben, med Hensyn til hvilken jeg allerede tidligere flere Gange har antydet, at den vilde jeg ogsaa kunne følge. Det er den: Fordel Forbrugsafgifterne paa en anden Maade! Tror man i Virkeligheden paa, at de mindre bemidlede Klasser ville opnaa nogen væsentlig Forbedring i deres Stilling derved, at Afgiften paa Nødvendigheds-gjenstande formindskes eller ophæves, saa forsøg derpaa; giv Statskassen Vederlag netop paa den Maade, der er saa overmaade tiltalende for det ærede Medlem for Riborg Amts 4de Valgkreds (Kjær), og, om jeg ikke hørte feil, noget til min Overraskelse ogsaa for det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Hollstein-Ledreborg), nemlig ved at overføre Tabet i Indtagt paa de mere bemidlede Klasser ved at forhøje Afgiften paa de Forbrugsgjenstande, som udelukkende eller væsentlig forbruges af dem. Derfor man vilde gaa den Vej, skulde jeg yde min oprigtige Medhjælp dertil. Det vilde være en Maade, hvorpaa et tredobbelt Formaal kunde naaes. Det første er, at vi derved vilde blive fritagne for fremdeles at høre disse efter min Anskuelse ubegrundede Paastande om en uretfærdig Fordeling af Skattebyrden; den anden Fordel vilde være, at man lige overfor de ubemidlede Klasser havde viist i Gjærning og ikke blot i Ord sin Villighed til at gjøre, hvad man ad den Vej formaaede for at bringe dem i en bedre Stilling, og endelig vilde man for det Tredie ogsaa derved have naaet, hvad jeg satte saa særdeles Pris paa, nemlig at man ikke formindskede Statskassens nuværende gode Indtagter. Jeg beder de Herrer om at tage denne Udtalelse af mig som Finanzminister under nærmere Overveielse. Det forekommer mig, at der ad den Vej vilde være en Sandsynlighed for, at man vilde kunne naa Noget og noget meget Betydeligt, men det er en Selvsølge, at naar ogsaa her det Samme skal gjøre sig gjældende: Alt eller Intet, er det ganske forgjæves endog at forsøge paa at

betrede denne Vej. — Jeg har endnu kun en lille Bemærkning at gjøre til den ærede Ordfører for Flertallet, en Bemærkning saa lille, at den vistnok ikke var fremkommen, naar jeg ellers ikke havde fundet mig foranlediget til at tage Ordet. Den ærede Ordfører har med en Usorbeholdenhed, som jeg sætter særdeles Pris paa, erklæret, hvilken nøie Forbindelse der er imellem den nye Skattelov, man ønsker, og Revisionen af Lovloven, og igjennem Skatteloven selvsjælgelig med Forsvarsloven. Jeg tager altsaa som Udgangspunkt den anerkjendte nøie Forbindelse, hvori disse Love staa til hverandre; men jeg retter dernæst det Spørgsmaal til den ærede Ordfører, hvorledes da den finansielle Stilling vil blive, naar disse tre Lovforslag blive vedtagne, saaledes som Flertallet ønsker dem vedtagne? Den vil blive saaledes, at der foruden det nuværende kontante, disponible Overskud — lad os sige, at det er ca. 3 Millioner, det sker kun for at illustrere Tallet — vil komme en ny Skatteindtægt af andre tre Millioner til at dække Udgifterne til Forsvarsvæsenet; det var altsaa 6 Millioner. Lovlovens Revision, som det kaldes — jeg vil hellere kalde det Lovreduktionen — vil betinge et Minus af 6 Millioner; det kommer ikke her an paa en Million; jeg veed meget vel, at Indbringerne af Forslaget kun regne dette Minus til 5 Millioner; derom ville vi ikke strides; men Tallet er rigtigere 6 Millioner. Vi have altsaa et disponibelt Beløb af 6 Millioner; men vi kaste 6 Millioner over Bord af de tilstedeværende Beløb; og jeg kan derfor ikke se rettere, end at det, hvorfor Forsvarsværkerne skulde bygges, bliver Nil. Den ærede Ordfører pointerede stærkt igaar, at Reserveconden ikke maatte bruges dertil. Hvad vil det altsaa sige, at man forlanger en ny Skat til dermed at dække Udgifterne til Forsvarsvæsenet, naar den nye Skat i Forbindelse med det nuværende Overskud i Virkeligheden kun vil strække til at dække det Minus i Indtagterne, der vil blive fremkaldt ved den Lov, som det ærede Flertal sætter i saa nøie Forbindelse med Forsvarsloven? Naar det ærede Flertal havde faaet disse tre Love vedtagne og forøvrigt raadede for Statens Finanser vilde det nødvendigvis komme til at bygge Forsvarsværker til et Beløb af 30 Millioner for Reserveconden eller ved Tilveiebringelse af Penge paa andre Maader end de, der for Diebliffet ere angivne. Den ærede Ordfører bemærkede, at en Anvendelse af Reserveconden til Landets Forsvar ikke var tilstedelig — det var ikke den ærede Ordførers Ord, men det var hans Mening —, hvormod Reserveconden vilde finde en efter hans Mening rigtig Anvendelse, naar den brugtes til saadanne nyttige og rentable Foranstaltninger, som Bygningen af nye Jernbaner, og han foreskrede Regjeringen om; at han, naar den vilde fremkomme med de af den bebudede Forslag til Bygningen af nye Statsbaner, skulde være rede til at støtte den. Det er ikke for at udtale nogen